

Chương 190: Thánh Kiếm Tiamata Thánh Tích Của Towan (3) - Tìm Cách Thanh Tẩy

(Số từ: 3650)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:52 PM 17/04/2023

(Tluc: Dành cho ai cứ thắc mắc sao lại nhảy lên chương 260 là bởi vì phần từ chương 259 chưa có up nhé :v)

Sẽ không có gì tốt nếu nói với các giáo viên rằng thanh kiếm bị nguyên rửa đột nhiên xuất hiện trước mặt tôi.

Cho đến lúc đó, tôi đã nghĩ về việc nên lấy Tiamata như thế nào vì mọi người đã nhầm nó với một thứ không phải Tiamata, mà là một thứ thuộc về Ma thần. Chỉ cần có nó, có lẽ họ sẽ Tru di Tam tộc.

Nếu tôi bị bắt quả tang có nó, họ sẽ chặt đầu tôi—không hỏi han gì.

Tại sao nó lại xuất hiện ở đó đột ngột như vậy? Điều đó sẽ tạo ra một chấn động thậm chí còn lớn hơn.

Mặc dù tôi không thể nhìn thấy tình hình trong Temple ngay lúc đó, nhưng tôi đoán nó sẽ khá lộn xộn vì Thánh tích của Ma thần đột nhiên biến mất.

'Đó là ai?'

'Cái mẹ kiếp nào đang làm chuyện này với tôi vậy?'

Nếu họ thấy tôi như vậy, tôi thậm chí sẽ không thể đưa ra bất kỳ lời bào chữa nào.

Tôi sẽ chết không phải vì họ phát hiện ra tôi là con trai của Ma vương, mà vì họ sẽ coi tôi như một người bị chiếm hữu bởi Thánh tích của Ma thần.

Tôi ngay lập tức mang một thanh kiếm luyện tập từ phòng luyện tập và đặt thanh kiếm bị nguyên rửa vào vỏ kiếm luyện tập. Không có gì lạ khi đi lại với một thanh kiếm luyện tập treo ở thắt lưng của một người, vì vậy không có lý do gì để mọi người nghi ngờ.

Tôi cố gắng hết sức để giả vờ bình tĩnh và đi ra khỏi ký túc xá hướng tới Temple vào lúc nửa đêm.

Sau đó, tôi ném nó vào một nơi nào đó mà mọi người không thể nhìn thấy rõ và trở về phòng.

Temple nên khá vội vàng để tìm nó, vì vậy chắc chắn sẽ có người tìm thấy nó. Họ cũng nên nghe nói rằng họ nên cẩn thận không chạm vào nó, vì nó là một vật nguy hiểm.

Và...

Tôi nhanh chóng phát hiện ra rằng không ai thực sự mang thanh kiếm bị nguyên rửa đó vào phòng của tôi để chơi tôi cả.

"Cái gì...?"

Trên giường của tôi, vẫn nằm ở vị trí cũ, là thanh kiếm bị nguyên rửa.

Đó không phải là một người đã mang nó đến đây. Không ai có thể làm điều đó trong tình huống như vậy—tôi đã ném thanh kiếm bị nguyên rửa đó đi vài lần theo cách tương tự.

Nhưng dù tôi có làm thế bao nhiêu lần đi chăng nữa, thanh kiếm vẫn trở lại nằm trên giường của tôi như trước.

Không ai có thể đặt nó trở lại mỗi lần.

Thanh kiếm đã tự quay trở lại...

—Đó là lời giải thích duy nhất tôi có thể nghĩ ra.

Đó không phải là nó?

Một con búp bê bị nguyên rửa cứ quay trở lại ngay cả khi người ta đã ném nó ra xa...

Có phải thứ đó là phiên bản kiếm ma thuật của thứ đó không?

Sau đó tôi hiểu thông báo phần thưởng của nhiệm vụ mới nhất có ý nghĩa gì.

—Nó nói rằng phần thưởng đã được trao rồi.

Không phải nó đã xác nhận danh tính của thanh kiếm Tiamata...

Tôi đã trở thành chủ nhân của Tiamata hư hỏng liên tục quay trở lại với tôi.

Mục đích của nhiệm vụ đó không phải là thanh tẩy và thu phục Tiamata.

Tiamata, Thánh kiếm từng bị nhầm lẫn là Thánh tích của Ma thần...

—Một thanh kiếm bị nguyên rửa cứ quay trở lại với tôi cho dù tôi có cố gắng ném nó đi như thế nào.

Có vẻ như thanh kiếm đó đã chấp nhận tôi là chủ nhân của nó. Tôi cảm thấy như nghi thức ngày hôm trước đã ảnh hưởng đến nó bằng cách nào đó, vì nó đã im lặng cho đến thời điểm đó. Sức mạnh suy yếu của nó có thể đã thức tỉnh.

Chẳng lẽ nghi thức chưa hoàn thành mà nửa chừng đã dừng lại?

Ngay cả khi tôi ném nó đi, nó sẽ quay trở lại với tôi bất kể tôi ở đâu.

Nếu tôi bị phát hiện là chủ nhân của Thánh tích được cho là của Ma thần đó, tôi sẽ không có cách nào sống sót.

Tôi rõ ràng là linh hồn bị ràng buộc với Thánh kiếm ma quỷ đó. Thật vô ích khi nói với bất kỳ ai rằng tôi không liên quan gì đến nó, rằng nó tự đến với tôi - sẽ không ai tin tôi.

Nếu tôi nói với họ rằng đó thực sự là Thánh kiếm Tiamata, thì cũng chẳng ai tin tôi cả.

Tôi đã ở trong một tình huống mà bất kể tôi làm gì, tôi sẽ luôn rơi vào một cái bẫy nào đó.

Mục tiêu của nhiệm vụ đó thực sự là bằng cách nào đó giải quyết tình huống này.

* * *

Sau đó không phải là thời gian để tôi đến thư viện để đọc sách.

Tôi cho rằng mình đã trở thành chủ nhân của thanh kiếm ngay khi tôi chớp lấy nó ở Darklands, nhưng cho đến lúc đó, nó chưa bao giờ trở lại với tôi như thế hay bất cứ thứ gì tương tự.

Tuy nhiên, nghi lễ đã gây ra một số thay đổi trong Tiamata, và thanh kiếm, vốn đã yên bình cho đến thời điểm đó, tiếp tục quay trở lại với tôi, chủ nhân của nó.

Vì đã có một ngày tôi bị ám ảnh bởi thanh kiếm đó... Chẳng lẽ nó có ý chí của riêng nó? Có phải nó đang nghĩ gì đó như 'Để xem anh có thể ném tôi đi được bao lâu'?

Nếu là Tiamata, tôi sẽ được coi như Quán quân của Towan, nhưng tôi là người duy nhất biết sự thật vào lúc này.

Vụ lộn xộn đó xảy ra ngay sau khi họ bắt đầu tin rằng đó là Thánh tích của Ma thần.

Đến lúc đó chắc hẳn Temple đã bị lật tung vì Thánh tích của Ma thần nói trên đã biến mất, và rõ

ràng là họ sẽ sớm tiếp cận Ellen và tôi, những người đã phát hiện ra nó.

Tôi không biết liệu họ có nghi ngờ gì về chúng tôi hay không. Tôi chỉ không biết phải làm gì trong tình huống đó, nhưng rồi tôi đột nhiên nghe thấy ai đó gõ cửa.

*Cốc cốc

-Reinhardt, đi với tôi.

Tôi là giọng nói của Ellen. Dấu hiệu của sự khó chịu có thể được nghe thấy từ nó.

Hiện tại, tôi giấu thanh kiếm bị nguyên rửa dưới quần áo trong ngăn kéo của tủ quần áo, không phải dưới gầm giường. Ellen tuyệt đối không nên nhìn thấy tôi trong hoàn cảnh đó. Tôi chỉ muốn giữ bí mật thôi, dù sao thì cũng chẳng có gì tốt đẹp khi nhìn thấy thứ chết tiệt đó.

*Mở cửa

“T-tại sao?”

Vẻ mặt của Ellen vô cùng nghiêm túc.

"Ông Epinhauser bảo tớ đến đón cậu."

Khi biết rằng Tiamata đã biến mất, có vẻ như Temple đã bắt đầu cuộc điều tra của họ ngay lập tức.

Mồ hôi lạnh chạy dọc sống lưng tôi.

Ông Epinhauser đang đợi chúng tôi bên ngoài ký túc xá Royal Class. Mặc dù bình thường ông ấy

trông khá lạnh lùng, nhưng ông ấy thậm chí còn có vẻ nghiêm túc hơn bình thường.

“Thánh tích của Ma thần đã biến mất.”

“C-chuyện đó...”

Ellen mở to mắt khi nghe tin Thánh tích của Ma thần đã biến mất, trong khi tôi không khỏi khẽ rùng mình.

Tôi không biết phải làm gì, nhưng tôi không thể nói với họ rằng nó đang ở trong phòng tôi ngay lúc này. Sẽ không có gì tốt nếu nói với họ rằng Thánh tích của Ma thần cứ quay trở lại với tôi ngay cả khi tôi đã ném nó đi.

Chủ nhân của Tiamata được gọi là Quán quân của Towan.

Việc Thánh tích của Kier, thần tham nhũng, liên tục quay trở lại với tôi có nghĩa là Thánh tích của Ma thần đã chọn tôi làm chủ nhân của nó.

Nói cách khác, mọi người sẽ nghĩ rằng tôi là tông đồ hay Quán quân của Kier.

Tôi sẽ may mắn nếu họ kết thúc mọi chuyện bằng cách chặt đầu tôi. Tôi khá chắc chắn rằng mình sẽ trải qua rất nhiều đau khổ trước khi cuối cùng họ cho phép tôi chết.

Tôi đã phải giữ bí mật. Ellen thì không, và tôi cũng vậy, mặc dù vì những lý do khác nhau.

“Cả hai có biết gì đó về điều đó không?”

"KHÔNG..."

"Ừm, tôi cũng không..."

"Hmm tôi thấy. Các bạn sẽ không biết nhiều đâu, vì chính B-8 đã thực hiện nghi lễ..."

Sau khi nghi lễ bị gián đoạn giữa chừng, Thánh tích đột nhiên biến mất. Đó dường như là lý do mà ông ấy nghĩ rằng Dettomolian sẽ biết điều gì đó về nó, nhưng không phải chúng tôi. Và giáo viên chủ nhiệm của anh ấy, ông Mustrang, sẽ lo việc thẩm vấn anh ấy.

"Không phải bây giờ chúng ta đang ở trong một tình huống rất nguy hiểm sao?"

Ellen hỏi ông Epinhauser với ánh mắt lo lắng.

"Thật vậy, ít nhất phải nói rằng tình hình hiện tại của chúng ta không phải là một nơi an toàn."

Ngay cả khi là một trò đùa, ông ấy sẽ không thể nói rằng mọi thứ vẫn ổn. Một vật thể nguy hiểm được cho là Thánh tích của Ma thần đột nhiên biến mất ở giữa Temple.

"Chà, có lẽ, không thể thử... theo dõi hào quang của di vật đó sao?"

Trước câu hỏi lo lắng của Ellen, giáo viên chỉ lắc đầu.

"Điều đó không thuộc lĩnh vực chuyên môn của tôi nên tôi không thể nói chắc chắn, nhưng nó đột ngột biến mất theo đúng nghĩa đen. Người ta nói

rằng hào quang của Thánh tích dường như đã hoàn toàn biến mất... và sẽ tốt hơn nếu nó cứ biến mất như vậy. Tuy nhiên, tôi không nghĩ vậy.”

Đó là một số tin tốt, ít nhất.

Năng lượng tà ác chảy ra từ Tiamata bị nguyên rửa đã biến mất hoàn toàn, vì vậy các pháp sư và linh mục gặp khá nhiều khó khăn trong việc theo dõi Thánh tích. Nếu làm được như vậy thì họ đã xông vào phòng tôi ngay, nhưng họ không làm thế. Họ không cố gắng theo dõi nó nữa.

“Đầu tiên, điều này sẽ không tốt nếu các sinh viên khác phát hiện ra. Giữ im lặng về vấn đề này. Chúng tôi sẽ làm một cái gì đó về điều này. Thậm chí đừng cố gắng tự mình tìm kiếm nó.”

"Đúng."

"...Đúng. "

Nếu tin đồn về Thánh tích của Ma thần xuất hiện và đột nhiên biến mất lan rộng, mọi người sẽ hoang mang như vụ tấn công khủng bố vào Thủ đô Đế quốc lần trước. Vào thời điểm đó, có vẻ như ông Epinhauser không nghi ngờ Ellen hay tôi. Sau khi ông ấy quay lại, tôi bắt đầu suy nghĩ một chút.

'Tôi có nên nói cho Ellen biết sự thật không? Rằng thanh kiếm bị nguyên rửa đã chọn tôi làm chủ

nhân của nó, và ngay cả khi tôi tiếp tục ném nó đi, nó vẫn quay trở lại phòng của tôi.'

Ellen đang nhìn tôi.

Khi tôi nhìn thấy ánh mắt đó trong mắt cô ấy, mọi ý nghĩ muốn nói ra sự thật của tôi hoàn toàn biến mất.

'Thấy chưa, tớ đã bảo là không được mang theo điềm gở đó mà'

Đó là những gì đôi mắt của cô ấy dường như nói với tôi.

Chắc chắn. Ellen luôn phản đối việc mang thanh kiếm đó về với chúng tôi.

Cô ấy muốn để nó ở Darklands hoặc với Relia, Pháp sư khả nghi.

Đúng là tôi đã rơi vào hoàn cảnh này vì tôi quá tham lam. Cô ấy thậm chí sẽ không tin tôi nếu tôi nói với cô ấy rằng đó thực sự là Thánh kiếm Tiamata.

Vì lý do nào đó, nó ở trong phòng tôi.

Và nó tiếp tục quay trở lại bất kể tôi đã làm gì.

Nếu tôi nói với cô ấy sự thật, tôi cảm thấy như mình sẽ bị đánh tơi tả! Cô ấy sẽ nói với tôi điều gì đó như, "Tớ đã nói gì với cậu?!"

Cô ấy sẽ không thực sự giết tôi, nhưng... Cô ấy có thể sẽ đánh tôi đến chết.

Chết tiệt.

Tôi đã rất sợ...

Tôi sợ bị Ellen đánh hơn là bị tòa án dị giáo lôi đi...

Đó có phải là cảm giác của một người chồng trước khi bị bắt quả tang mua máy chơi game sau lưng vợ không?

Không, không chỉ là một máy chơi game, chẳng phải nó giống như mua một loại siêu xe nào đó mà vợ bạn không hề hay biết sao? Điều đó sẽ không chỉ kết thúc bằng vài cái tát vào cổ tay mà còn bằng một trận đòn nặng nề và ly hôn.

Tất nhiên, chúng tôi không như vậy.

Thành thật mà nói, tôi có lẽ sẽ bị đánh nhiều hơn là bị mắng!

Đối mặt với ánh mắt dữ tợn như muốn ăn tươi nuốt sống của Ellen, môi tôi run lên.

“X-xin lỗi...”

Tôi cúi đầu lằm bằm như vậy bằng một giọng bò trườn.

“Tốt hơn hết là nó biến mất. Nếu cậu đi khắp nơi để tìm nó vì cậu muốn sử dụng nó...”

“Sau đó thì sao...?”

Ellen nhìn chăm chăm vào tôi với đôi mắt lấp lánh gần như đỏ hoe.

Cái nhìn đó có vẻ như cô ấy sẽ giết tôi.

“Cậu có muốn biết không?”

“K-không! K-không hề!”

Tôi xin lỗi. Nó ở trong tủ quần áo của tôi!

Tôi muốn thoát khỏi nó, nhưng nó sẽ không cho phép tôi!

Lúc đó, tôi thực sự muốn khóc.

* * *

—Quá giờ giới nghiêm...

Tôi ngồi trên giường với tất cả đèn trong phòng đã tắt.

Trước mặt tôi, đang ngồi trên giường, là Tiamata hư hỏng, nó cứ trở về phòng tôi như một con búp bê bị nguyên rửa.

Tôi đã nghĩ rằng mình đã trở thành chủ nhân của Tiamata hư hỏng đó. Cho dù tôi có cố vứt nó đi, vứt nó đi đâu, cũng không được.

Tuy nhiên, tôi không biết điều gì đã khiến nó quay trở lại phòng của tôi chứ không phải tay của tôi.

Có vẻ như tôi đã trở thành chủ nhân của nó kể từ giây phút tôi nắm lấy nó.

Thành thật mà nói, ngay khi tôi cầm thanh kiếm trên tay, tất cả những thân ma vẫn còn 'sống' và di chuyển xung quanh đã ngay lập tức biến thành xác chết.

Đó là khoảnh khắc mà tôi đã trở thành chủ nhân của Tiamata. Đó có phải là một dạng khái niệm nào đó giống như chỉ những người có thể vượt

qua lời nguyện đặt trên thanh kiếm mới có thể trở thành chủ nhân của Tiamata hư hỏng?

Tuy nhiên, trong quá trình kiểm tra mà họ tiến hành ở Temple, không có chuyện gì xảy ra giống như việc thanh kiếm trở lại với tôi.

Rõ ràng là nghi lễ Dettomolian tiến hành đã có một số ảnh hưởng đến nó. Nó có thể đã khiến thanh kiếm lấy lại sức mạnh của nó. Đó là lý do tại sao nó liên tục quay lại với tôi, vì nó dường như coi tôi là chủ nhân của nó.

Cầm Tiamata hư hỏng trong tay, tôi nhìn chằm chằm vào nó.

Nhân tiện...

'Tôi có thực sự phải thanh tẩy nó không?'

Đó là những gì đột nhiên đến với tâm trí của tôi.

Nó không còn lan truyền xung quanh năng lượng tà ác nữa sau khi tôi trở thành chủ nhân của nó—ngoại trừ trong nghi lễ được thực hiện bởi Dettomolian nhằm rút sức mạnh của nó ra.

Trừ khi tôi sử dụng nó với mục đích xấu, Tiamata bị hỏng dường như không gây ra bất kỳ tác động xấu nào.

Nói thẳng ra, nó dường như không bị ảnh hưởng bởi lời nguyện ma quỷ đặt trên Tiamata, gây ra hiệu ứng ngược lại với Thánh kiếm, và dường như không có bất kỳ tác động đặc biệt xấu nào đến môi

trường xung quanh. Và vì tôi là chủ nhân hoàn toàn của nó, nó không thể được sử dụng cho bất kỳ mục đích không trong sáng nào nếu không có sự đồng ý của tôi.

Nếu tôi thực sự phải thanh tẩy nó và biến nó trở lại thành Tiamata, tôi sẽ cần ai đó làm việc đó cho tôi vì tôi không thể làm được.

Nếu người ta biết rằng tôi đã trở thành chủ nhân của Thánh tích của Ma thần, tôi sẽ mất đầu, nhưng nếu người ta biết rằng tôi đã trở thành chủ nhân của Thánh kiếm Towan, tôi sẽ nhận được sự chú ý không cần thiết—cả lục địa sẽ có mắt nó nhìn tôi.

Ellen không che giấu danh tính của mình là em gái của Ragan Artorius và chủ nhân của Thánh Kiếm Lament mà không có lý do. Ngay cả khi tôi không phải là con trai của Ma vương, thì chẳng có gì tốt khi sống một cuộc sống rắc rối như vậy. Tôi đã có rất nhiều bí mật để che giấu, vì vậy tôi không muốn điều đó chút nào.

Ý tôi là, tình huống đó không thể tệ đến thế với tôi, phải không?

Tôi phát hiện ra rằng thanh kiếm bị nguyên rửa thực ra là một Thánh tích, và nó đã lọt vào tay tôi.

Nó sẽ không gây hại cho ai chừng nào tôi còn là chủ nhân của nó.

Tuy nhiên, đã có một sự náo động lớn trong Temple vì Thánh tích của Ma thần đột nhiên biến mất, vì vậy để làm dịu cơn náo động đó, liệu tôi có cần phải thanh tẩy Tiamata bị hư hỏng và tuyên bố rằng thanh kiếm bị nguyên rửa thực sự là Tiamata và rằng tôi chính là chủ nhân của nó?

Tại sao tôi phải làm điều đó?

Nếu tôi không làm gì, tôi đã đi được nửa chặng đường với mục tiêu của mình, đó chính xác là những gì tôi dự định làm.

Tuy nhiên, ngay cả khi tôi sử dụng nó như vậy, vẫn còn một vấn đề quan trọng...

Mặc dù hương của nó hơi khác một chút, nhưng nó vẫn là Thánh Kiếm Tiamata.

Và lẽ ra nó phải có khả năng hợp nhất linh hồn, giống như Lament của Ellen và Alsbringer.

Nếu vậy, chẳng lẽ thanh kiếm đó đã bị ràng buộc linh hồn với tôi rồi sao?

Ellen có thể triệu hồi và triệu hồi Lament bao nhiêu lần tùy thích. Nó thường được cất trong hộp kiếm trong phòng của cô ấy, nhưng cô ấy có thể gọi nó và gửi lại bất cứ khi nào cô ấy cần.

Tôi giơ tay lên trời.

Triệu hồi Tiamata.

Chết tiệt.

Như mong đợi, không có gì xảy ra.

Thanh kiếm thậm chí không di chuyển một inch khỏi giường.

Sau đó, tôi thử mọi cách có thể để triệu hồi thanh kiếm, nhưng Tiamata hư hỏng thậm chí không nhúc nhích một chút nào.

Tôi không biết liệu nó có bị ràng buộc linh hồn với tôi hay gì đó không, nhưng chắc chắn nó không đáp lại ý muốn của tôi.

Dường như cũng không có cách cụ thể nào để triệu hồi một thanh kiếm trói buộc linh hồn.

Dù bằng cách nào, điều đó cho thấy rõ ràng rằng tôi chỉ bị ràng buộc một nửa.

Cuối cùng, Tiamata hư hỏng lúc này chỉ còn là một nửa cổ vật, và tôi chỉ là một nửa chủ nhân của nó.

Để nó giấu trong phòng chỉ là giải pháp tạm thời.

Rốt cuộc, nhân viên được chỉ định phụ trách ký túc xá của Hạng Hoàng gia sẽ đến từng phòng để dọn dẹp chúng. Nếu tôi nói với họ rằng tôi sẽ tự lo việc dọn dẹp, họ có thể sẽ không vào trong một hoặc hai ngày. Tuy nhiên, nếu tôi tiếp tục làm như vậy, nó sẽ có vẻ đáng ngờ.

Hiện tại, tôi có thể giấu nó ở đâu đó trong phòng mà nhân viên sẽ không tìm thấy, nhưng nếu họ đột nhiên quyết định dọn dẹp tất cả các phòng mà tôi không hề hay biết, điều đó sẽ vô ích.

Ngay cả khi tôi để nó như vậy, nó sẽ không gây hại cho bất cứ ai trừ khi tôi, với tư cách là chủ nhân của nó, muốn nó.

Tuy nhiên, để đảm bảo không có chuyện gì xảy ra, mối liên kết linh hồn giữa tôi và thanh kiếm phải được thiết lập đúng cách để tôi có thể triệu hồi và thu hồi nó một cách tự do.

Sẽ thật điên rồ nếu cứ để Tiamata hư hỏng trong phòng của mình trong khi tôi không thể làm điều đó.

Thứ gì đó...

Tôi đã phải làm một cái gì đó về điều đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading